

SVĚTOVÉ VÁLKY DO ZOO

Středa, 16 květen 2012

Docela mě ty květnové svátky vyhodily ze sedla, narušily mi rytmus, a co si budeme namlouvat, s přibývajícím věkem si na pravidelnost potrpím. Ne tak moje děti. Ty se samozřejmě těší, že nebudou muset do té „blběldquo; koly a kolky, a navíc byl celý zbývajících týden takový spí; odpočinkový. Šel se do kina a do divadla a do lanového centra, zkrátka zátěžový týden pro rodičovu peněženku.

No a krom toho jsme se ještě v ten volný den vydali do ZOO na Svatý kopeček. Místní Lešnou máme prolezlou od vrchu dolů a naopak a zvířátka u nás začínají poznávat, tak to chtělo změnu, a aby toho nebylo málo, jel se vlakem. Byl nás rovnou celý zájezd – est rodin, přesně 9 dospělých (tři rodiny úplné, tři jen jednorodičové) a 15 dětí – hravě bychom zvládli obsadit plnou vagónu. Z naší rodiny měl nejvážnější radost Kryštof a já. Kryštof je tělem u duševní vlakový typ a já jsem zase nemusela řídit. Ostatní děti se těší spíše vlně a naší pubertální slečna ten vlněný neúspěšný přístup vydráždí návratu. Cesta tam byla pohodová. Kryštof seděl zpravidla u okna a krom toho, že nahlas komentoval všechny komíny, vodojemy a továrny, byl zlatý, ostatní děti si vybalily svačiny, jak je u nás zvykem, a jídlo jim vyplnilo cestu až na místo. Já jsem potěbovala probrat spoustu děsných děležitých věcí se svými kamarádkami a mezi utíráním pus, vybalováním jídla a pití a chození na záchod zvládly probrat to nejděležitější. Nemožné manévre a exmanévre, kolní docházku, nedostatek financí, vlastní stárnoucí rodiče atd.

Vlakem do Olomouce je to pohoda, stejně tak i autobus jedoucí přímo od hlavního nádraží až na kopeček přímo k fajn. Ocenila jsem tento způsob dopravy zejména u samotné zoo, kdy jsem nemusela stát v koloně aut a čekat, kam mě kdo a za jaký peníz pustí.

Olomoucká zoo je vážně nezáživná, ale zdaleka ne tak hezká, na druhou stranu některá zvířata jsme viděli poprvé v životě a pochovat si kozu se mým dětem taky jen tak nepodaří, a tak jsme u výběhu koz vydrželi asi hodinu. oběd jsme byli na tře. Dvě restaurace na celou zoo, vude mraky lidí, ale co jiného jsme mohli v takovou dobu a v takovém počasí čekat. Nakonec i toho šance se děti dočkaly a já piva. Po třetí a půl hodinové procházce po zoo jsme skončili na přilezkách před samotnou zahradou. Dospělí totálně vyčerpání a děti naopak plné energie. Kdybychom je nesehnali do stáda, protože u bylo těeba spáchat na vlak, klidně by tam blbli ještě další hodiny a hodiny. Říkala jsem si, že je přeměně spánek ve vlaku, ale chyba lávky. Kryštof sice zadělnul, ale asi jen na pět minut a pak bavil celé kupé svojí představou cizích jazyků. Maky ani tehdy neopustil výraz nekonečné zpruženosti. Jediný Mates byl zticha a seděl a ani nedutal a to protože ho bolelo břicho a šla na něj choroba, což jsme zjistili až o den později.

Dojeli jsme domů kolem půl osmé večer. Já jsem byla totálně vyčerpáná a tehdy jsem ocenila výhody rozvedených matek. Děti si totiž na večer a noc vyžádaly jejich tatínky, tak jsem jim nabalila čisté věci a vyprovodila je s úlevou, že zalehnu hned okamžitě. Co se mi splnilo a já jsem spala tvrdě až do brzkého rána. PAULA